

kontrol af indvandringen. Vores behov for arbejdskraft udefra stiger støt i Grønland og vil blive akut i det øjeblik, vi søsætter store projekter som aluminiumsmelteværket Alcoa. De stramme danske udlændingeregler og den lange sagsbehandlingstid i Udlændingetjeneste kan være en hindring for tilstrømningen af den arbejdskraft, Grønland har brug for. Derfor følger jeg nøje de igangværende forhandlinger om hjemtagelse af udlændingeområdet til Grønland, og de forhandlinger kan kun gå for langsomt.

Man kan spørge sig selv, hvorfor det egentlig er så vigtigt med det selvstyre. Med finanskrisen blæsende over hovederne hvorfor så ikke vælge den sikre havn og stemme imod? Hvorfor ikke bare bevare rigsfællesskabet, som det er? Fordi det ikke er et alternativ at læne sig tilbage og blive mere afhængig og uselvstændig. Jeg mener, at vi kun kan gå én vej, og det er fremad.

Finanskrisen har lige slået vores nabo Island omkuld og i armene på Rusland. Det fik i går Politikentegneren Roald Als til at tegne en færing, der spurgte en islænding, om ikke islændingene skulle overveje at melde sig ind i rigsfællesskabet igen. Tegningen understregede i den grad vores dilemma med rigsfællesskabet. Det lokker med dets tryghed og nemme løsninger. Alligevel er jeg ikke et sekund i tvivl om, at der selv i dag midt i finansorkanens øje ikke findes én islænding, der ønsker sig tilbage i rigsfællesskabet. De er stolte over at have opbygget deres egen nation.

Dermed ikke sagt, at vi grønlændere og danskere ikke har et fællesskab, vi er glade for. Det har vi. Lige nu har vi et fællesskab i finanskrisen. Men vi har også et fællesskab af tre folk, der vil selv, der kan selv, og som formår at stå sammen i svære tider. Det samme håber jeg vi vil gøre i arbejdet her i Folketinget i det kommende folketingsår. Tak.

Kl. 19:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg vil bede ordføreren blive, for der er en kort bemærkning fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:57

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne kvittere for bemærkningerne om Selvstyrekommisionen og den folkeafstemning, som grønlænderne har foran sig, og forhåbentlig også den fest, det bliver på den grønlandske nationaldag til næste år. Fra radikal side deler vi helt vurderingen af det arbejde, der er gjort, og af de muligheder, der ligger i det.

Når jeg tager ordet, så er det for at spørge fru Juliane Henningsen, hvordan ordføreren ser forholdet mellem Grønland og Danmark udvikle sig fremover på baggrund af folkeafstemningen og det selvstyre, som Grønland har foran sig. Det er jo noget, som vi har diskuteret meget, men som en gang imellem kan være svært at gøre til noget konkret, fordi der er så meget juristeri og rettigheder og økonomi bundet i aftalen, samtidig med at der er et historisk og kulturelt bånd mellem det grønlandske folk og Danmark. Derfor vil jeg gerne høre ordførerens overvejelser over, hvordan det vil fortsætte og udvikle sig.

Kl. 19:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:58

Juliane Henningsen (IA):

Tak for spørgsmålet. Det er et meget interessant spørgsmål, for jeg går selv og snakker med danske politikere om det fremtidige samarbejde mellem Grønland og Danmark. Og jeg får en gang imellem bemærkninger om, at det bliver en sørgelig skilsmisse mellem Grønland og Danmark, når Grønland i fremtiden bliver selvstændigt. Sådan ser jeg ikke på det. Jeg vil anse Danmark som en ligeværdig partner i fremtiden, som alle andre lande. Jeg glæder mig især til at arbejde mere med Canada og USA på den anden side, for vi har haft tendens til i højere grad at arbejde sammen med Danmark og Skandinavien, end vi har samarbejdet med f.eks. vores stammefrænder.

Men jeg ser et fortsat samarbejde for mig – to ligeværdige lande i fremtiden.

Kl. 19:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Margrethe Vestager for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:58

Margrethe Vestager (RV):

Det er meget interessant, men måske lidt svært for os helt præcist at forestille os, hvordan et samarbejde mellem Grønland og Canada og USA konkretiseres. Noget af det, som vi er optaget af, er også, hvad der sker med det sproglige fællesskab, som vi har haft. For det er klart, at et eller andet sted opstår der en konkurrence mellem grønlandsk, grønlandsk/dansk, grønlandsk/dansk/engelsk. Kan ordføreren komme lidt tættere på det? For et eller andet sted er det klart, at i det omfang, der ikke længere er et sprogligt fællesskab, er der også en risiko for, at